

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 115.

Fjerde Session.

36te Møde.

Fredagen d. 10. December.

(Forts.)

J. M. Hansen (fortsat): Naar vi nu gaae over til den tredje Lov, som den ærede Rigsdagsmand (Schack) nævner, nemlig Skoleloven, forholdes det sig da ikke ganske paa samme Maade med den, idet der er givet os de bestemte Løfter om, at naar den vedkommende Minister endnu til den og den Tid var Minister, saa skulde den komme, men kom den? Den ærede Minister maatte selv tilstaae, at han ikke kunde holde sit Løfte, og jeg kan saaledes ikke see, at man af Mistillid til det nuværende Ministerium kan forsvare at modsætte sig en Lov, som man under et af de foregaaende Ministerier kunde have været tilbøjelig til at stemme for. Men jeg kan overalt slet ikke lade hele denne Betragtning gjælde, at man spørger: Hvad giver Regjeringen os, fordi vi stemme med den i den eller den Sag? Naar Regjeringen forelægger en Lov, som efter min fulde Overbeviisning bør gaae igjennem, og som jeg hører alle Sagkyndige ere enige om at erklære for nødvendig og gavnlig, saa spørger jeg ikke, om Ministeriet giver mig andre Ting, som skulle bevæge mig til at stemme for denne Lov; jeg stemmer for den, fordi jeg anseer den for gavnlig, og jeg spørger ikke, om jeg derfor faaer noget Under. Det Slags Forventninger eller det Slags Bevæggrunde, at spørge, hvad man da faaer derfor, vil jeg rigtig nok paa det Bestemte ønske ikke skulde gjøre sig gjældende.

Der blev ogsaa talt om, at man ikke skulde lade sig raade eller lede — jeg kan ikke sige, hvilket af disse Udtryk der blev brugt, da det

ikke endnu foreligger trykt — af dem, som udgive sig for Menigmands Ledere. Jeg veed nu ikke, at der er Nogen, som udgiver sig for Menigmands Ledere (Latter), men jeg veed meget godt, hvem man mener med dem, som skulde udgive sig for Menigmands Ledere. Man skal ikke lade sig raade, sagde den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts Vden. Balgfreds (Schack), af dem, som holde paa Privilegier, Begunstigelser og Undtagelser, med flere slige Udtryk, som han brugte. Jeg troer nu, at han gjør dem, som, for at bruge hans egne Ord, kalde sig Menigmands Ledere, Uret, ligesom det ogsaa, netop under nærværende Sags Behandling, er indrømmet af en billigt-tænkende Mand, som er Medlem af Udvalget, at her under denne Sag ikke var Spørgsmaal om Uenighed med Hensyn til Begunstigelsesystemet eller Handelsfriheden; thi man vilde Alle Handelsfrihed, men der var kun Uenighed, om man vilde den noget hurtigere eller langsommere. Jeg troer, at, naar den ærede Rigsdagsmand og de øvrige Herrer ville undersøge, hvilke andre Punkter man maa formode, at den ærede Rigsdagsmand har sigtet til med Hensyn til hans Uttringer om at holde paa Privilegier og Begunstigelser, saa vil man finde det selsomme under alle de forskellige Sager; man vil finde, at de, som kalde sig Menigmands Ledere, ikke have villet have eller opretholde Privilegier eller Begunstigelser, men de have villet komme bort fra dem og faae dem ophævede paa en lempelig og successiv Maade (Hør.). Det er Alt, hvad han er berettiget til at sige om dem, og det troer jeg virkelig, at Menigmand vil billige (Ja!). Jeg troer, at Menigmand overalt i hele Verden aldrig vil kunne have sig nogen virksom Andeel i Lovgivningsmagten